

РЕШЕНИЕ

№ 437

гр. София, 26.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 27.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11086** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административно – процесуалния кодекс във вр. с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на "Трейдиом" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], вх.1, ет.5, ап.И, ЕИК по Булстат:[ЕИК], срещу Комисията за енергийно и водно регулиране, [населено място], [улица], с която са предявени иски за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в общ размер на 756 067,06 лв., вследствие на отменени като незаконосъобразни актове на ответника, както следва:

1. иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 553 928,75 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от незаконосъобразен административен акт - Решение № Ц-5/20.02.2015 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, отменено по съдебен ред с Решение № 13785 от 12.11.2018 г. на Върховния административен съд по адм.дело № 12851/2017 г.;
2. иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 167 717,32 лв., представляваща законна лихва за забава върху главницата по т.1, за периода от 12.11.2018 г. до датата на подаване на исковата молба (05.11.2021 г.);
3. иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 31 805,84 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от незаконосъобразен административен акт - Решение № Ц-14/03.04.2019 г. на КЕВР, обявено за нищожно с

Решение № 492 от 14.01.2021 г. на ВАС по адм.дело № 13432/2019 г.;

4. иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 2 615,15 лв., представляваща законна лихва за забава върху главницата по т.3, за периода от 14.01.2021 г. до датата на подаване на исковата молба (05.11.2021 г.);

- ведно със законната лихва върху главниците по т.1 и т.3 за периода от датата на подаване на исковата молба (05.11.2021 г.), до датата на окончателно изплащане на дължимите суми;

С исковата молба се претендира се и присъждане сумата на направените от ищеца разноски по делото (държавна такса, съдебни разноски и адвокатски хонорар). В с.з. ищецът чрез адв.Ц. моли Съда да уважи предявената искова молба, претендира сторените по делото разноски по представен списък.

Препис от исковата молба е връчен на ответника за отговор. В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор от КЕВР, в който се излага становище за недопустимост и неоснователност на исковата претенция. Изложени са твърдения, че не е налице нито една от предпоставките на чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Твърди се, че с Решение № 2126 от 13.02.2013 г. на ВАС, оставено в сила с Решение № 16952 от 17.12.2013 г. на петчленен състав на ВАС, не са дадени указания преференциалните цени за продажба на произведената електрическа енергия от възобновяеми източници, попадащи в отменената т.7 от решението на КЕВР, да бъдат определени чрез категоризирането на тези производители в други групи по други точки от същото решение на КЕВР. С Решение № Ц-5/20.02.2015 г. КЕВР е определила считано от 01.04.2011 г. преференциални цени за произведената от ответника ел. енергия в размер на 112,48 лв., като това решение е отменено от ВАС, и в съдебния акт не са дадени указания попадащите в отменената т.7 възобновяеми източници да бъдат категоризирани в други групи по другите точки от решението на КЕВР от 2011 г. Ответникът сочи, че той е единствено компетентен да определя преференциалните цени за изкупуване на ел. енергията от възобновяеми източници, а към настоящия момент не е приключило административното производство за определяне на тези цени, считано от 01.04.2011 г. До произнасянето на КЕВР с административен акт приложими са преференциалните цени, определени към 03.05.2011 г.

Ответникът посочва, че в изпълнение на цитираното съдебно решение е приел Решение № Ц-14/03.04.2019 г., с което се определят преференциални цени за групата производители на електрическа енергия от възобновяеми източници, попадащи в хипотезата на отмененото Решение № Ц-5/20.02.2015 г. на ДКЕВР, считано от 01.04.2011 г. С Решение № 5129 от 23.07.2019 г. на АССГ по адм.дело № 4506/2019 г. Решение № Ц-14/03.04.2019 г. е обявено за нищожно като издадено в противоречие с влязло в сила съдебно решение и делото като административна преписка е върнато на КЕВР за ново произнасяне. С Решение № 492 от 14.01.2021 г. на ВАС по адм.дело № 13432/2019 г. решението на АССГ е оставено в сила.

Към датата на депозиране на исковата молба КЕВР се е произнесла с ново решение за определяне на преференциални цени на електрическа енергия, произведена от възобновяем източник, считано от 01.04.2011 г., вместо обявеното за нищожно, а именно Решение № Ц-12/26.03.2021 г. С Решение № Ц-12/26.03.2021 г. на КЕВР е определена, считано от 01.04.2011 г., преференциална цена в размер на 112.48 лв./МВтч, без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2 500 часа, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от обособената група руслови, подязовирни, деривационни, с горен или долен изравнител водноелектрически

централи с инсталирана мощност до 10 MW, посочен в мотивите на решението. Следователно за процесния исков период е налице действащ административен акт за определяне на преференциална цена, който се прилага и за произведената от ВЕЦ "Тича" електрическа енергия по силата на закона и допуснато предварително изпълнение на основание чл. 13, ал. 9 от Закон за енергетиката. В тази връзка е отправено възражение за недопустимост и при условията на алтернативност, неоснователност на исковата молба за обезщетение за пропуснати ползи. Релевирани са доводи за недопустимост на претенцията за присъждане на вреди от двата административни акта, издадени от КЕВР, тъй като Решение № Ц-5/20.02.2015 г. на ДКЕВР е постановено вместо отменената т.7 от Решение № Ц-010/30.03.2011 г., а Решение № Ц-14/03.04.2019 г. е постановено вместо Решение № Ц-5/20.02.2015 г., т.е. двете ценови решения, от които се претендират вреди, имат еднакво действие във времето по отношение на едни и същи субекти, считано от 01.04.2011 г., поради което според ответният административен орган е недопустимо да се превърнат вреди на самостоятелно основание от всеки един от двата административни акта.

Ответникът излага възражения относно предявената претенция за присъждане на законната лихва за забава върху главницата за периода от датата на подаване на исковата молба – 05.11.2021 г. до датата на окончателното изплащане на дължимата сума, считаме, че същата е неоснователна, тъй като тази претенция произтича от исковете за обезщетение за имуществени вреди под формата на пропуснати ползи. Релевирани са доводи за изтекла давност на вземанията по главните искове, тъй като са погасени по давност за периода от 20.02.2015 г. до 05.11.2016 г. В с.з. ответникът чрез юк.М. и юк.Н. моли Съда да отхвърли предявената искова и претендира юрисконсултско възнаграждение по представен списък.

С. градска прокуратура чрез прокурор Д. дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата претенция.

След преценка на събраните по делото доказателства Съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Ищецът е собственик на малка водноелектрическа централа /МВЕЦ/ "Тича", находяща се в землището на [населено място], общ.Велики П., обл.Шумен. За изкупуване на произведената от тези централи електроенергия са представени: Договор за изкупуване на електрическа енергия, произведена от възобновяем източник № 113/10.11.2009 г., сключен между МВЕЦ "Миланово" и "ЕОН България Продажби" АД, ведно с Анекс № 1 към договор за изкупуване на енергия от 10.11.2009, подписан на 28.01.2011 г., съгласно който ищецът замества изцяло като страна по Договор № 113/10.11.2009 г. дружество МВЕЦ "Миланово"; Договор за покупко-продажба на електрическа енергия за свободно договорени цени № 52/06.07.2018 г., сключен между "Тера Кап" ЕООД – купувач и "Трейдиом" ООД – продавач (л.101).

С Решение № Ц-010/30.03.2011 г. на ДКЕВР (л.45), считано от 01.04.2011 г. е определена преференциална цена за продажба на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и водноелектрически централи с мощност до 10 М., без ДДС, като в т.7 за водноелектрически централи под 10 М., въведи в търговска експлоатация преди 19 юни 2007 г., е определена цена 112.48 лв./МВтч. Това решение в частта му по т.7 е отменено с Решение № 2126 от 13.02.2013 г. на ВАС по адм.дело № 5492/2011 г., оставено в сила с Решение № 16953 от 17.12.2013 г. на петчленен състав на ВАС по адм.дело № 7175/2013 г. и административната преписка е върната

на ДКЕВР за ново произнасяне при спазване на указанията в мотивите на решението (л.52). В мотивите на съдебното решение е прието, че в нарушение на материално-правните разпоредби и административно-производствените в т.7 от процесното решение ДКЕВР е въведе допълнителен разграничителен критерий за отделните видове водноелектрически централи – "въведени в търговската експлоатация преди 19 юни 2007 г.", без да са посочени фактически и правни основания за въвеждането на този критерий, както и липсва нормативна регламентация на подобен критерий, относим към формирането на преференциални цени за продажба на електрическа енергия. В решението е посочено още, че делото следва да се върне на ДКЕВР като административна преписка за ново произнасяне за определяне на преференциална цена за продажба на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М.

С Решение № Ц-5/20.02.2015 г. ДКЕВР (л.60-64) определя, считано от 01.04.2011 г. преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М. в размер на 112,48 лв./МВтч, без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2 500 часа. Решението на ДКЕВР в частта по т.7 е отменено с Решение № 4039 от 15.06.2017 г. на АССГ по адм.дело № 2596/2015 г., оставено в сила с Решение № 13785 от 12.11.2018 г. на ВАС по адм.дело № 12851/2017 г. (л.65). В съдебните решения е отбелязано, че не са посочени фактически и правни основания за въвеждането на разграничителния критерий "съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М.", като преписката е върната наново на КЕВР за ново произнасяне

На 03.04.2019 г., следвайки указанията на Съда, КЕВР приема Решение № Ц-14, с което е определил преференциална цена за изкупуване на електроенергията, произвеждана от ВЕЦ с инсталирана мощност под 10 М., които са въведени в експлоатация до 19.06.2007 г. /датата на влизане в сила на отменения Закон за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата/ в размер на 112,48 лв./М., считано от 01.04.2011 г. Решението на КЕВР в частта по т.7 е обявено за нищожно с Решение № 5129 от 23.07.2019 г. на АССГ по адм.дело № 4506/2019 г. и административната преписка е върната на КЕВР. Решението на АССГ е оставено в сила с Решение № 492 от 14.10.2021 г. на ВАС по адм.дело № 13432/2019 г. (л.80).

Към датата на депозиране на исковата молба КЕВР е издала Решение № Ц-12/26.03.2021 г., с което считано от 01.04.2011 г., е определена преференциална цена в размер на 112.48 лв./МВтч за изкупуване на електрическа енергия, произведена от обособена група руслови, подязовирни, деривационни, с горен или долен изравнител водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW. Това решение е прогласено за нищожно с Решение № 736 от 10.02.2022 г. на АССГ по адм.дело № 3524/2021 г., оставено в сила с Решение № 8999 от 14.10.2022 г. на ВАС по адм.дело № 3574/2022 г. (л.338).

По делото беше изслушана комплексна съдебна технико-икономическа експертиза с вещи лица маг.ик.В. П. и проф.д-р инж.В. К., която основно заключение по следните задачи:

I. Поставени от ищеца:

1. Съгласно приложените по делото документи и при необходимост след преглед на техническите спецификации на мощността и хидроенергийните характеристики на

притежаваната и експлоатираната от ищеца водноелектрическа централа да посочи към коя категория по т.1 до т.6 от Решение № Ц-010/30.03.2011 г. на ДКЕВР спада водноелектрическата централа на ищеца.

2. Да изчисли разликата между реализираните приходи на ищеца от продажби на електрическа енергия, считано от 20.02.2015 г. до 25.03.2021 г. при преференциална цена в размер на 112.48 лв./МВтч при преференциална цена в размер на 112.48 лв./МВтч без ДДС и приходите, които ищецът би реализирал при преференциална цена по т. 2 от разпоредителната част на Решение № Ц-010/30.11.2011 г. на ДКЕВР е в размер на 213.09 лв./МВтч без ДДС. В случай, че установената от вещите лица по задача №1 ценова категория е различна, да се изчисли разликата въз основа на установената по задача № 1 ценова категория от т.1 до т.6 от разпоредителната част на Решение № Ц-010/30.03.2011 г. на ДКЕВР. Да представи изчисленията отделно в таблицата по месеци и години.

3. Да се изчислят пропуснатите приходи от продажбата на пълното нетно специфично количество електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциална цена, установена по задача №1 ценова категория от т.1 до т.6 от разпоредителната част на Решение № Ц-010/30.03.2011 г. на ДКЕВР, като разликата при ценовото равнище на продажбите /на свободен пазар по свободно договорени цени или по цени за излишък на балансиращ пазар/, реализирани от ищеца за количествата над 2 500 работни часа и преференциална цена до пълното нетно специфично количество електрическа енергия, приложимо за експлоатираната от ищеца водноелектрическа централа. Да представят изчисленията отделно в таблиците по месеци и по години.

4. Да се изчислят законните лихви за забава върху изчислените суми на пропуснати ползи в съответствие с Постановление № 426 от 18.12.2014 г. за определяне на размера на законната лихва по просрочени задължения.

II. Поставени от ответника:

1. За исковия период 20.02.2015 г. – 25.03.2021 г. колко часа средно е работила притежаваната от ищеца ВЕЦ "Тича".

2. Като се вземат предвид годишните приходи за исковия период 20.02.2015 г. – 25.03.2021 г., формирани на база отчетените от дружеството количество електрическа енергия, да се посочи при какви средни пълни ефективни часове е производството на електрическа енергия по отношение на ВЕЦ "Тича", спрямо заложеното производство при цена от 112.48 лв./МВтч без ДДС по т.7 от Решение № Ц-010/30.03.2011 г., съответно по Решение № Ц-5/20.02.2015 г. и Решение № Ц-14/03.04.2019 г. на КЕВР.

В заключението на неоспорената експертиза е отразено следното:

По задача първа от страна на двете вещи лица от представените по делото документи и след преглед на техническите спецификации на мощността и хидроенергийните характеристики на притежаваната и експлоатирана от ищеца водноелектрическа централа МВЕЦ "Тича" с титуляр "Трейдиом" ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], дават основание да се категоризира в съответствие с Таблицата на стр. 10 от Решение № Ц-010/30.03.2011 г. на ДКЕВР към т.2 /нисконапорни руслови ВЕЦ, деривационни ВЕЦ, подязовирни ВЕЦ и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител с нетен под до 30 метра и инсталирана мощност от 200 кВт до 10 000 кВт/. Като е посочено в забележка, че заключението е направено при предпоставката, че с Решение № 2126 от 13.03.2013 г. на ВАС по адм.дело № 5492/2011 г., оставено в сила с Решение № 16953 от 17.12.2013 г. на ВАС по адм.дело № 7175/2013 г., с което е отменено Решение № Ц-010/30.03.2011 г. на

ДКЕВР в частта по т.7 в Таблицата на стр. 10 от експертизата.

По задача втора експертизата е установила, че остойностените продадени количества по разликата между преференциалната цена от 112.48 лв./МВтч по т.2 от Решение № Ц-010/30.03.2011 г., се получава разлика в реализираните приходи от продажби на електрическа енергия по преференциалната цена за разглеждания период на стойност: 496 495.46 лв., а именно: за 2015 г. от м. Февруари – 125 140.33 лв., за 2016 г. – 114 303.42 лв., за 2017 г. – 79 263.98 лв., за 2018 г. – 145 884.50 лв., за 2019 г. – 30 701.85 лв., за 2020 г. – 555.87 лв. и за 2021 г. до м. Март – 645.51 лв. Посочено е, че количествата са взети предвид до размера на отчетените по протоколи за измерена произведена електрическа енергия. В случаите на превишение на фактурираните количества над записаното по протокол, тези превишения не са взети предвид при изчисляването на разликите в цените /такива има на свободен пазар по Приложение №2 от експертизата/. В заключение по поставената задача е посочено, че няма разлика между посочената в задача №2 и установената по задача №1 категория на МВЕЦ "Тича", която попада в обхвата на т.2 от Решение № Ц-010/31.03.2011 г. с преференциална цена от 213.09 лв./МВтч.

По трета задача, за периода на нетното специфично производство на МВЕЦ "Тича" са изкупени количества по преференциална цена от 112.48 лв./МВтч при работа 2 500 часа/год., т.е. 1 450 000 кВтч, за периодите, в които е достигнато това производство /2015 г. и 2018 г./. За централите по т.2 от Решение № Ц-010/30.03.2011 г., определеното нетно специфично производство е 3 724 часа/годишно, което означава при мощност на централата от 580 кВт, на МВЕЦ "Тича" да бъдат изкупувани по 2 159 920 кВтч електрическа енергия на година, в случай че са произведени. Разликата в количествата е дадена в таблица на стр.13,л.367 от делото. При установената разлика, съгласно заключението до достигане на нетно специфично производство, допълнителните количества енергия, посочени в колона 5 на Таблица №3, биха били изкупени по преференциална цена в случай, че са произведени. Произведените и продадените количества на свободен пазар в размера до отчетеното по протоколи, остойностени по разликата между преференциална цена от 213.09 лв./МВтч и продажните цени по фактури – по цени на балансиращ и на свободен пазар, формират нереализирани приходи на стойност: 105 512.72 лв., отразено в таблица 4 от заключението.

По четвърта задача експертизата е посочила, че съгласно ПМС № 426 от 18.12.2014 г. за определяне размера на законната лихва по просрочени задължения в левове и валута, годишният размер на законната лихва се определя в размер на основния лихвен процент /О./ на БНБ + 10 пункта, като за първото полугодие на съответната година е О. в сила от 01 Януари + 10 пункта, а за второто полугодие е О. в сила от 01 юли + 10 пункта, а дневният размер на законната лихва се изчислява като 1/360 част от годишната лихва.

Върху сумата на разликите по Задача № 2 за периода м.февруари 2015 г. до м.юли 2018 г. включително, т.е върху сумата от 464 592.23 лв., се изчисляват законни лихви за периода от датата на отмяна на Решение № Ц-5/20.02.2015 г. – 12.11.2018 г. до датата на подаване на исковата молба 05.11.2021 г. в размер на 140 668.20 лв. Върху сумата на разликите по Задача № 3 от продажби на свободен пазар за периода м.07.2015 г. до м.10.2018 г. вкл., т.е върху сумата от 104 743.83 лв., се изчисляват законни лихви за периода от 12.11.2018 г. до датата на исковата молба 05.11.2021 г. в размер на 31 714.11 лв. Върху сумата на разликите по Задача № 2 за периода от м.11.2018 г. до м.03.2021 г. вкл., т.е върху сумата от 31 903.23 лв., се изчисляват законни лихви за периода от датата на прогласяване за нищожността на Решение № Ц-14/03.04.2019 г. – 14.01.2021 г. до датата на подаване на исковата молба 05.11.2021 г. в размер на 2 623.16 лв. Върху сумата на разликите по Задача № 3 за периода м.11.2018 г. до м.12.2018 г. вкл. /след м.12.2018 г. няма продажби на свободен пазар/, т.е върху сумата от 768.88 лв., се изчисляват законни лихви за периода от 14.01.2021 г. до датата на подаване на

исковата молба 05.11.2021 г., в размер на 63.22 лв.

По задачите поставени от ответника:

По задача първа за изчисляване на средногодишната продължителност на работа на централата са взети предвид количествата, съгласно издадените гаранции за произход на А., и мощност на централата от 580 кВт. На тази база е изчислено, че за периоди 2015 г. – 2021 г., МВЕЦ "Тича" е работила средно 1 541 часа/год., по години, отразени в Таблица № 5.1 от експертизата на стр.15. За исковия период 20.02.2015 г. – 25.03.2021 г., на база количествата по протоколи за произведена електрическа енергия, за които има гаранции за произход, се изчислява, че ВЕЦ "Тича" е работила средно 1 400 часа/год. по години, посочени в Таблица № 5.2 на стр.16.

По задача втора, средните пълни ефективни часове – по години, през които МВЕЦ "Тича" е произвеждала електрическа енергия, и за които има издадени гаранции за произход от А., са дадени в Таблица № 5.1, колона 4 от заключението при отговора на предходната задача, като средно за периода ВЕЦ е работила 1 451 часа на година. Посочено е, че следва да се обърне внимание, обаче на голямата разлика в работата на централата – докато в периода 2015 г. – 2018 г. е работила средно 2 403 часа, през 2019 г. има огромен спад в производството, а през 2020 г. и 2021 г., произведените количества са минимални като централата почти не е произвеждала. В заключение по поставената задача, е посочено, че преференциалната цена по т.7 от Решение № Ц-10/30.03.2011 г. е определена при средногодишна продължителност на работа/средни пълни ефективни часове на централите – 2 500 часа средно за страната.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал по делото се прибиха следните **писмени доказателства**:

Представени от ищеца: представените с исковата молба – л.22-278; представено в с.з. на 27.10.2022 г. - Решение № 8999 от 14.10.2022 г. на ВАС по адм.дело № 3574/2022 г. (л.338).

Представени от третите лица, обособени в Приложение 1 по делото.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Предявената искова претенция е процесуално допустима като предявена от активно легитимирана страна, претендираща присъждане на обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт, срещу надлежен ответник – Комисията за енергийно и водно регулиране.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл.1, ал.1 ЗОДОВ правото на обезщетение възниква, когато са претърпени вреди от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органи или длъжностни лица на държавата или общината при или по повод изпълнение на административна дейност. Деликтната отговорност по ЗОДОВ се отличава от общата деликтна отговорност досежно деликвентата, както и досежно спецификата на причинната връзка – вредите трябва да са причинени при или по повод упражняването на административна дейност. В конкретния случай се касае за вреди, причинени в следствие на административна дейност, изпълнявана от държавен орган. Основателността на иска предполага предварителното установяване на точно определени от законодателя кумулативно дадени предпоставки: незаконосъобразен административен акт или незаконосъобразно действие или бездействие на административен орган или длъжностно лице на държавата или общината; този акт да е отменен по съответен ред; да е настъпила вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; да е налице пряка и непосредствена връзка между постановения незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие и настъпилата вреда. При липсата на който и да било от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата и общините по реда на чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Отговорността не се презумира от закона, затова в тежест на ищеца е да установи наличието на гореизброените

кумулятивно дадени предпоставки за отговорността по чл.1 ЗОДОВ.

На 30.03.2011 г. ДКЕВР е приела Решение № Ц-010, с което определя преференциална цена за продажба на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и водноелектрически централи с мощност до 10 М., без ДДС, като в т.7 за водноелектрическите централи под 10 М., въведени в търговска експлоатация преди 19 юни 2007 г., е определена цена 112.48 лв./МВтч. Това решение в частта му относно т.7 е отменено от ВАС като незаконосъобразно и преписката върната за ново произнасяне. На 20.02.2015 г. ответникът издава ново Решение № Ц-5, с което определя, считано от 01.04.2011 г. преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М. в размер на 112,48 лв./МВтч без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2 500 часа. Решението на ДКЕВР в тази му част е отменено от АССГ, оставено в сила от ВАС. В съдебните решения е отбелязано, че не са посочени фактически и правни основания за въвеждането на разграничителния критерий "съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М.", и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне.

На 03.04.2019 г. КЕВР е приела Решение № Ц-14, с което определя преференциална цена за изкупуване на електроенергията, произвеждана от ВЕЦ с инсталирана мощност под 10 М., които са въведени в експлоатация до 19.06.2007 г. /датата на влизане в сила на отменения Закон за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата/ в размер на 112,48 лв./М., считано от 01.04.2011 г. Това решение е обявено за нищожно от АССГ, оставено в сила от ВАС.

На 26.03.2021 г. КЕВР е приела Решение № Ц-12, с което считано от 01.04.2011 г. е определена преференциална цена в размер на 112.48 лв./МВтч за изкупуване на електрическа енергия, произведена от обособена група руслови, подязовирни, деривационни, с горен или долен изравнител водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW. Решението е прогласено за нищожно от АССГ, оставено в сила от ВАС, като е посочено, че същевременно са налице определени от КЕВР преференциални цени за изкупуване на електрическа енергия, които са влезли в сила и същите следва да бъдат прилагани по отношение на всички производители на електрическа енергия съобразно категорията, в която попадат, независимо от датите на въвеждане в експлоатация на електрическите им централи, което е прието от ВАС за дискриминационен и ограничителен критерий.

Налице е незаконосъобразен административен акт. За да се ангажира обаче отговорността на ответника, следва да се установят всички елементи от този фактически състав. Наличието на отменен административен акт не е достатъчно основание, за да се приеме, че предявеният иск е основателен и доказан. Изисква се наличие и на останалите елементи на фактическия състав на чл.1, ал.1 ЗОДОВ, които по делото не бяха доказани. В настоящия процес на доказване подлежи фактът на настъпване на вредите, както и причинната връзка между незаконосъобразния акт на администрацията и настъпилите вреди. По отношение на тези предпоставки ищецът нито посочи, нито представи доказателства, които да подкрепят неговите твърдения. Съдът намира, че претендираните от ищеца вреди не почиват на реални факти, а на предположения.

Накърняването на имуществените интереси на увредения може да бъде осъществено по два начина – чрез претърпяна загуба /реално намаление на имуществото на увредения/ или чрез пропуснати ползи /пропускане на увеличение на имуществото при наличието на всички предпоставки за това/. В настоящия случай искът е за пропуснати ползи, като ищецът твърди, че следствие на незаконосъобразния индивидуален административен акт е лишен от една сигурна облага, изразяваща се в увеличение на имуществото му с посочения в исквата молба размер.

И с трите отменителни решения на ВАС преписката е върната за ново произнасяне от КЕВР. В изпълнение на указанията на ВАС на 03.04.2019 г. ответникът е приел Решение № Ц-14, с което е определил преференциална цена за изкупуване на електроенергията, произвеждана от

ВЕЦ с инсталирана мощност под 10 М., които са въведени в експлоатация до 19.06.2007 г. /датата на влизане в сила на отменения Закон за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата/ в размер на 112,48 лв./М., считано от 01.04.2011 г. По силата на чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката този акт има предварително изпълнение. Следователно за претендирания от ищеца период има действаща разпоредба, която определя цената на изкупуване именно на 112,48 лв./М., и която цена следва да бъде прилагана съобразно изискванията на § 7, ал.1 от ПЗР на ЗЕВИ. Доколкото тази цена е идентична с цената, определена в т.7 на отменените решения на КЕВР, не може да се направи извод за реално претърпени от ищеца вреди от някакви пропуснати ползи.

Освен това Решение № Ц-14/03.04.2019 г. е обявено за нищожно и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне. Във връзка с дадените указания, ответникът е приел Решение № Ц-12/26.03.2021 г., с което считано от 01.04.2011 г., е определена преференциална цена в размер на 112.48 лв./МВтч за изкупуване на електрическа енергия, произведена от обособена група руслови, подязовирни, деривационни, с горен или долен изравнител водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW. По силата на чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката този акт има предварително изпълнение. Следователно за претендирания от ищеца период има действаща разпоредба, която определя цената на изкупуване именно на 112,48 лв./М., и която цена следва да бъде прилагана съобразно изискванията на § 7, ал.1 от ПЗР на ЗЕВИ. Това решение е прогласено за нищожно, като административната преписка не е върната за ново произнасяне, тъй като регулирането на цени с обратна сила не намира опора в материалния закон. В съдебния акт на АССГ е посочено, че същевременно са налице определени от КЕВР преференциални цени за изкупуване на електрическа енергия, които са влезли в сила и същите следва да бъдат прилагани по отношение на всички производители на електрическа енергия съобразно категорията, в която попадат, независимо от датите на въвеждане в експлоатация на електрическите им централи, което е прието от ВАС за дискриминационен и ограничителен критерий.

На второ място ищецът обосновава претенцията си основно с обстоятелството, че с отменените решения ответникът незаконосъобразно е категоризирал водноелектрическата централа МВЕЦ "Тича" като вид производител на електроенергия по т.7, а не по т.2. Това твърдение не намира опора в доказателствата по делото. Пропуснатата полза представлява реална, а не предполагаема вреда. Тази вреда трябва да почива на доказана възможност за сигурно увеличаване на имуществото и не може да се основава на логическо допускане за закономерно настъпване на увеличението. С оглед на това ищецът следва да докаже, че произведената от него електроенергия не е изкупена на по-високи цени единствено поради т.7 от цитираните решения на ДКЕВР. Това доказване обаче по делото не бе направено. Не бе установено причинна връзка между твърдените от ищеца вреди и отменения административен акт. С Решение № 2126 от 13.02.2013 г. по адм.дело № 5492/2011 г. ВАС е приел, че при определяне преференциалните цени за продажба ДКЕВР се е съобразила с изискването на чл.21 ал.2 ЗВАЕИБ /отм., но в сила към постановяване решението на регулаторния орган/ и чл.21, ал.3 от НРЦЕЕ, но в частта си по т.7 това решение е незаконосъобразно единствено поради въвеждането на един допълнителния критерий "въведени в търговската експлоатация преди 19 юни 2007 г." Със съдебното решение не са дадени указания тези производители да бъдат класифицирани в други категории или по други точки от решението. Съдът изобщо не се е занимал с въпроса доколко ищецът се включва правилно в категория на производителите по отменената т. 7, за да са налице основания в настоящото съдебно производство последният да твърди, че неправилно е категоризиран от ответника и то именно с отменената т. 7. Дори в Решение № 13785 от 12.11.2018 г. ВАС изрично сочи, че "в решението на предходния тричленен състав на ВАС не се съдържа указание за прегрупиране по критериите, посочени от т.1 до т.6 на Решение № Ц-010/30.03.2011 г. на ДКЕВР. Това решение е влязло в сила по посочените точки и не може да бъде променяно въз основа на обжалването по друга точка –

7, а в случая и по друго Решение № Ц-5/20.02.2015 г.". С последното Решение № 8999 от 14.10.2022 г. на ВАС по адм.дело № 3574/2022 г., с което е оставено в сила Решение № 736 от 10.02.2022 г. на АССГ по адм.дело № 3524/2021 г., прогласяващо за нищожно Решение № Ц-12/26.03.2021 г. на КЕВР, също не са дадени указания тези производители да бъдат класифицирани в други категории или по други точки от решението. Съдът изобщо не се е занимавал с въпроса доколко ищецът се включва правилно в категория на производителите по отменената т.7, за да бъдат както се посочи по-горе основания в настоящето съдебно производство, че не е категоризиран правилно от ответния административен орган и то по отменената т.7. Следва да се има предвид, че класификацията на отделните производители на електроенергия не е в правомощията на ответника, който определя само различните групи производители. Следователно отмяната на т.7 сама по себе си не обуславя попадането на ищеца в друга категория, още по-малко в т.2, както той сам твърди.

Такава класификация още по-малко може да бъде въведена със заключението на вещите лица. Категоризацията си производителите следва да защитават при сключването на договорите с електроразпределителните дружества, задължителни по силата на чл.31, ал.2 ЗЕВИ. Следва да се има предвид, че класификацията на отделните производители на електроенергия не е в правомощията на ответния административен орган, който определя само различните производители. Категоризацията на отделните производители не се определя от КЕВР.

Изводът към коя точка от Решение № Ц-010/30.03.2011 г. на ДКЕВР следва да се отнесе една ВЕЦ и съответно въз основа на коя преференциална цена трябва да се изкупува електроенергията, се прави от предприятието, което я изкупува, а в случая това не се установява. Това изключва пряката причинно следствена връзка между отменените актове на ответника и твърдяната вреда. В този смисъл е Решение № 480 от 13.01.2020 г. на ВАС по адм.дело № 12918/2015 г., постановено по сходен казус, Решение № 3620 от 30.03.2016 г. на ВАС по адм.дело 7329/2015 г., Решение № 9232 от 19.08.2021 г. на ВАС по адм.дело № 2212/2020 г., в които Съдът сочи, че "Решението на ДКЕВР в оспорената т.7 има за предмет утвърждаването на цени за продажба на електрическа енергия, произведени от водноелектрически централи с инсталирана мощност под 10 МВтч. Наред с този, еднакъв за всички адресати на решението, критерий, се въвеждат и допълнителни критерии, съобразно които цената се диференцира по групи производители. Цените се прилагат в отношенията между производителя и обществения доставчик, респективно крайния снабдител, така че ако продажбите са реализирани на друга, а не на определената за съответната група цена, това не е по причина на издадения от регулаторния орган административен акт".

Едновременно с това следва да се отбележи, че съгласно чл.32, ал.1 ЗЕВИ, ДКЕВР ежегодно до 30 юни определя преференциални цени за изкупуване на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 М. При положение, че определената с отмененото решение цена има действие за една година, не би могло да се търпят вреди от прилагането на това решение и за последващ период, в рамките на който действа друга цена, определена с нов акт на регулаторния орган.

Изкупуването на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, се осъществява не на свободния пазар, а по регулирани от ответника цени. Тази цена се прилага в отношенията между производителя и крайния снабдител, поради което не може да се приеме, че "Трейдиом" ООД търпи вреди от пропуснати ползи, още повече, че с Решение № Ц-14/03.04.2019 г., КЕВР е определила за исковия период същата цена – 112.48 лв., която регулация е действаща и следва да се прилага в отношенията между производителите на електроенергия от ВЕЦ с инсталирана мощност под 10 М. и разпределителните дружества. Имуществената отговорност на ответника не може да бъде реализирана поради липсата на един основен елемент - вреда, настъпила в резултат на отменен административен акт. В този смисъл е и константната практика на ВАС по сходни случаи, цитирана по-горе. С оглед изложеното Съдът намира, че не бе доказано наличието на претърпени от ищеца вреди.

Претенцията за пропуснати ползи от продажбата на допълнително произведената електрическа енергия над 2 500 работни часа до пълното нетно количество от 3 724 часа също е неоснователна. Ищецът е реализирал приходи от тази продажба на свободния пазар, но претендира получаването на по-големи приходи от по-високите регулирани цени. Следва да се отбележи, че с цитираните две решения № Ц-010/2001 г. и № Ц-5/2015 г. държавният регулатор определя преференциалната цена за изкупуването на електроенергията, но не и размера на нетното специфично производство. Последното е определено с друг административен акт - Решение № СП-1/31.07.2015 г. (л.92). С това решение обществените доставчик, респективно крайният потребител, се задължават да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена за количеството електроенергия до размера на нетното специфично производство. Оспорването на Решение № СП-1/2015 по отношение на така определените размер на нетното специфично производство не може да бъде извършено пред настоящата съдебна инстанция, поради което претенцията на ищеца се явява неоснователна.

С оглед изложеното Съдът намира, че исквете са неоснователни и недоказани и следва да бъдат отхвърлени.

Претенциите за присъждане на лихви също се явяват неоснователни. Лихвите представляват акцесорно вземане и всяко задължение за лихва предполага наличието на друго главно задължение – на главница. Затова вземането за лихви следва съдбата на главното вземане. В настоящия случай основната претенция на ищеца е неоснователна, поради което не следва да се присъждат и лихви върху претендираната главница.

Предвид изхода на делото и своевременно отпрати искане, на ответника се дължи присъждане на юрисконсултско възнаграждение. На основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. на основание чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.203 и сл. от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан иска на "Трейдиом" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], вх.1, ет.5, ап.И, ЕИК по Булстат:[ЕИК], срещу Комисията за енергийно и водно регулиране, [населено място], [улица], с който се претендира присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 553 928.75 лв. от незаконосъобразен административен акт - Решение № Ц-5/20.02.2015 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, отменено по съдебен ред.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан иска на "Трейдиом" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], вх.1, ет.5, ап.И, ЕИК по Булстат:[ЕИК], срещу Комисията за енергийно и водно регулиране, [населено място], [улица], с който се претендира присъждане на законна лихва за забава в размер на 167 717,32 лв. върху сумата в размер на 553 928.75 лв., за периода от 12.11.2018 г. до датата на подаване на исковата молба - 05.11.2021 г.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан иска на "Трейдиом" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], вх.1, ет.5, ап.И, ЕИК по Булстат:[ЕИК], срещу Комисията за енергийно и водно регулиране, [населено място], [улица], с който се претендира присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 31 805.84 лв. от незаконосъобразен административен акт - Решение № Ц-14/03.04.2019 г. на КЕВР, обявено за нищожно по съдебен ред.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан иска на "Трейдиом" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], вх.1, ет.5, ап.И, ЕИК по Булстат:[ЕИК], срещу Комисията за енергийно и водно регулиране, [населено място], [улица], с който се

претендира присъждане на законна лихва за забава в размер на 2 615,15 лв. върху сумата в размер на 31 805.84 лв., за периода от 14.01.2021 г. до датата на подаване на исковата молба -05.11.2021 г.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба или протест пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: